

ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้รับ
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The Ability on Reading and Writing in English Language
Taught through Language Learning Strategies for
Prathomsueksa 5 students at Kittikhun School
in Prachuap Khiri Khan

นันธิญา สระศรี¹/ สริตา บัวเขียว²

Nantiya Sasee¹/ Associate Professor Dr. Sarita Buakhieo²

¹นักศึกษาปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

²รศ.ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹Master Student in Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education,
Phetchaburi Rajabhat University

²Assoc.Prof. Dr., Advisor, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phetchaburi Rajabhat University

*Corresponding author Email: tiyah.nano@gmail.com

(Received: August 26, 2019; Revised: October 18, 2019; Accepted: December 15, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยรวมอยู่ระดับมาก

คำสำคัญ: การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

Abstract

The objectives of this research were to: 1) compare the reading ability on English language; 2) compare the writing ability on English language; and 3) examine satisfaction of Prathomsuksa 5 students after learning through teaching and learning process using Language Learning Strategies. The research

samples were 40 Prathomsuksa 5 students in the first semester of academic year 2019 at Kittikhun School, Prachuap Khiri Khan Province, selected by using simple random sampling method. The research instruments were 8 lesson plans, English reading ability test, English writing ability test, and a questionnaire for measuring students' satisfaction. The data were analyzed by computing percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results of the research showed that: 1) English reading ability of Prathomsueksa 5 students existing before and after studying was different with statistical significance at the 0.05 level; 2) English writing ability of Prathomsueksa 5 students existing before and after studying was different with statistical significance at the 0.05 level; and 3) Prathomsueksa 5 students' satisfaction after the teaching and learning process using Language Learning Strategies was overall at a high level.

Keywords: Reading and writing English language, Language Learning Strategies

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีการบูรณาการทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่สัมพันธ์กัน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 190) ซึ่งการศึกษาไทยจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในยุคของสังคมปัจจุบันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับคนไทยคือ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ความเพลิดเพลินเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ

ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม และทักษะการเขียน มีบทบาทที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสถานการณ์ต่างๆ (วริษา จันทร์ลี, 2560: 4)

ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ดังที่ ลดาวารณ ฝาระมี (2553: 148) กล่าวว่า ทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ และความเพลิดเพลิน ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านทันต่อเหตุการณ์ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ และความเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้เกิดการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม สอดคล้องกับ ขนิภา วิชานนท์ (2560: 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความคิดและประสบการณ์จากสื่อต่าง ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่นำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ ทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก ตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การอ่านภาษาอังกฤษยังเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยความรู้ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐานคือ ผู้อ่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ วลี หรือประโยค ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อให้ทราบเจตนาของผู้เขียนว่าจะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเช่นใด ถ้าผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกันก็จะเกิดอรรถรสในการอ่านมากขึ้น (สมุทฺร เช่นชวานิช, 2551: 3) ทักษะการอ่านจึงนับว่ามีความสำคัญที่ผู้สอนจะต้องเน้นย้ำหรือให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ สามารถวิเคราะห์จับใจความหรือสรุปเรื่องที่อ่าน มีความคิดสร้างสรรค์ และรักการอ่าน ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการหาความรู้และศึกษาต่อ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีกว่าย่อมมีความได้เปรียบและมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้มากกว่า

นอกจากทักษะการอ่านแล้วทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอีกทักษะคือ ทักษะการเขียน เพราะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ออกมาในรูปแบบของตัวหนังสือ เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบ ดังที่ Olshain (1991) กล่าวว่า ทักษะการเขียนถือว่าเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อภาษาอังกฤษเพราะการเขียนคือ กระบวนการถ่ายทอดความคิด

โดยผู้เขียนใช้ภาษาหรือตัวอักษรเพื่อสื่อสารและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดให้ผู้อ่านเข้าใจ ซึ่งผู้เขียนต้องพิจารณาเนื้อหา รูปแบบ ลีลาภาษา และวัตถุประสงค์ของการเขียน ผู้เขียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถในการเลือกสรรคำศัพท์ที่เหมาะสมเรียบเรียงเป็นประโยคเพื่อบอกเล่าเหตุการณ์ ประสบการณ์ และความคิดของตนเองได้ สอดคล้องกับ ภูติพิท จุลโพธิ์ (2551: 24) ที่นำเสนอไว้ว่าการเขียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการอ่านเนื้อหาในวิชาแขนงต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนจะใช้ทักษะนี้ในการเขียนหลังจากการอ่านในสิ่งที่ตนได้ศึกษาค้นคว้า ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551: 17)

จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและมีการส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยผู้ที่มีทักษะการอ่านที่ดีย่อมมีทักษะการเขียนที่ดีตามไปด้วย ดังที่ Shanahan and Lomax (1988: 196 อ้างถึงใน ชนิกา วิชาพันธ์, 2560: 2) ได้ทำการศึกษาถึงความเชื่อมโยงระหว่างการอ่านและการเขียน พบว่า การอ่านและการเขียนมีอิทธิพลในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก สอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2552: 106-107) ที่กล่าวว่า การอ่านจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียน การเขียนต้องฝึกจากคำที่อ่าน เด็กผู้รักการอ่านย่อมได้แบบอย่างการใช้ภาษามาจากการอ่าน สำนวนภาษาที่ได้จากการอ่านย่อมเป็นภาษาที่ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในการเขียนสื่อความ ใช้ในการบันทึกเรื่องราวได้ดี การอ่านเป็นและการอ่านมาก ๆ จะเป็นเครื่องมือและศูนย์กลาง หรือเป็นหัวใจที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนจะเขียนตามหลักของภาษาที่ถูกต้องได้ จึงสรุปได้ว่าทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน และเป็นทักษะที่ควรดำเนินการสอนควบคู่กันไป

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีวิธีการที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนหลากหลายวิธี ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น มีความเพลิดเพลิน เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนเกิดประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ นอกจากนี้กลวิธีการเรียนรู้อย่าง

มีความสำคัญโดยเฉพาะกับการเรียนรู้ภาษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนชี้แนะตนเองในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และมีทิศทางในการเรียนของตนเอง (Oxford, 1990: 1-8) ซึ่งสอดคล้องกับกลวิธีการเรียนภาษาของ Oxford ที่มีการแบ่งกลวิธีออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลวิธี การเรียนรู้ภาษาทางตรง ประกอบด้วย กลวิธีการจำ คือ วิธีที่ทำให้นักเรียนจำเกี่ยวกับคำหรือข้อความต่าง ๆ ตามที่ได้รับถ่ายทอดออกมาได้ กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ คือ วิธีที่ทำให้นักเรียนเข้าใจ ความหมายของเรื่องที่อ่าน กลวิธีการใช้วิธีการทดแทน คือ วิธีที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น 2) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ประกอบด้วย กลวิธีด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ คือ ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตน กลวิธีทางด้านจิตใจ คือ วิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความพยายามมากขึ้น กลวิธีทางสังคมคือ การทำกิจกรรมทางภาษากับผู้อื่น ซึ่งแต่ละกลวิธีประกอบด้วย กิจกรรมหลายๆ อย่าง ผู้เรียนภาษาที่จะประสบความสำเร็จควรจะใช้กลวิธีหลายๆ อย่าง เช่น ผู้เรียนภาษาที่ดีควรใช้กลวิธีการคิด เช่น การกำหนดความสนใจ การเตรียมการและการวางแผน การเรียนรู้ การตรวจสอบตนเอง และการประเมินตนเอง กลวิธีทางด้านจิตใจ เช่น การลดความวิตกกังวล และการสร้างมั่นใจแก่ตัวเอง กลวิธีทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การถามคำถาม และการเข้าใจวัฒนธรรม กลวิธีการจำ เช่น การแบ่งประเภท การใช้จินตนาการ และการทบทวน กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ เช่น การใช้เหตุผล การวิเคราะห์ และการสรุปเรื่องราว และกลวิธีการใช้วิธีการทดแทน เช่น การเดาความหมายอย่างฉลาด การใช้คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ Woolfolk (1985: 5-7) ยังกล่าวถึงการนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังฤษมาใช้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายได้ตามความต้องการ และยังทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ และยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย อีกทั้งจากการศึกษาของ บังอร หล่อวิริยากุล (2535: 100) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และสอดคล้องกับพรสวรรค์ สีป้อ (2550) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียน

จะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้น ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสฝึกทักษะการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานความสามารถในการอ่าน การเขียนในระดับที่สูงขึ้น

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร แต่ที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานที่ดำเนินการทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558-2560 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศร้อยละ 40.31 34.59 และ 46.58 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนกิตติคุณ ปีการศึกษา 2558-2560 มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละระดับชั้นดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.00 63.06 และ 65.79 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.67 65.39 และ 63.85 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67 66.40 และ 60.93 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 (โรงเรียนกิตติคุณ, 2561) นอกจากนี้จากการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบันทึกผลหลังการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการตอบคำถามจากการอ่านบทสนทนา หรือเรื่องสั้น ๆ และเขียนลำดับคำตามโครงสร้างประโยค จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน สรุปความ แปลความ และจับใจความสำคัญไม่ได้ อีกทั้งไม่เห็นประโยชน์ของการอ่านและการเขียน และยังพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ มีลักษณะเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น และคุ้นเคยกับการสอนแบบมีผู้คอยบอกรู้ให้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิธีสอนของครูที่ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง แต่มุ่งเน้นสอนตามตำรา ทำให้นักเรียนมักมีปัญหาในการอ่านเรื่องที่ยาก สอดคล้องกับ ฌิดิตา ตันติพิยพจน์ (2559) ที่พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทำให้เกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้ พันธุ์ทิพย์ อัญเกียรติ (2543: 14-17) ได้กล่าวถึงครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไว้ว่า ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการใช้ทฤษฎีการสอนใหม่ๆ ครูไม่สามารถใช้เทคนิคการสอน

ที่ทันสมัย และใช้นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนสนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูจึงต้องมีการเปลี่ยนบทบาทจากเป็นผู้สอน ผู้นำ ผู้ประเมิน ผู้ควบคุม ผู้จัดการทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นเรียนมาเป็นผู้ช่วยเหลือ คอยอำนวยความสะดวก ฝึกผู้เรียนให้รู้จักใช้กลวิธีการเรียนแบบต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกลวิธีการในการเรียนรู้ภาษาเป็นวิธีการที่ผู้เรียนสามารถจัดการกับข้อมูลใหม่ที่พบ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ การเก็บรักษา และเลือกเอาข้อมูลเหล่านั้นกลับมาใช้ ดังนั้นกลวิธีการในการเรียนรู้ภาษาเป็นปฏิบัติการเฉพาะอย่าง que ผู้เรียนเลือกใช้ในห้องเรียนเพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ได้มากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษามาใช้ทำให้ผลการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น อีกทั้งจากผลการทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 อยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ ซึ่งผลการทดสอบดังกล่าวสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนกิตติคุณ ที่มีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่โรงเรียนตั้งไว้ ทั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะเป็นผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป ดังนั้นโรงเรียนกิตติคุณจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

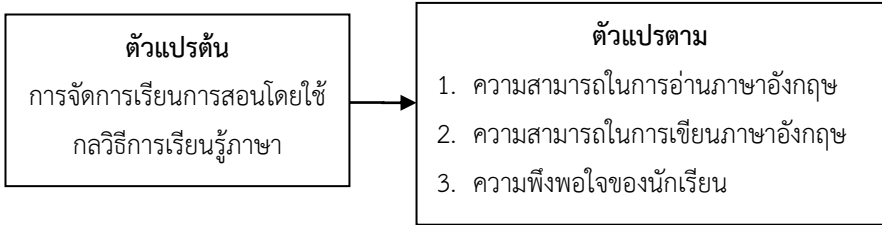
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษจึงได้ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้จะตรงกับสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความพึงพอใจอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความพึงพอใจในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

1. Daily routines	จำนวน 2 ชั่วโมง
2. People around me	จำนวน 2 ชั่วโมง
3. Having fun with activities	จำนวน 2 ชั่วโมง
4. On holidays	จำนวน 2 ชั่วโมง
5. Healthy	จำนวน 2 ชั่วโมง
6. My activities	จำนวน 2 ชั่วโมง
7. At the canteen	จำนวน 2 ชั่วโมง
8. Clothes	จำนวน 2 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 82 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยวิธีทางสถิติด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และโรงเรียนแห่งนี้จัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 4 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน รวม 16 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจำนวน 8 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการเรียนรู้ภาษา 6 กลวิธี คือ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรง ได้แก่ 1) กลวิธีการจำ 2) กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ 3) กลวิธีการใช้วิธีการทดแทน และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม 4) การนำไปสู่ความสำเร็จ 5) กลวิธีทางด้านจิตใจ และ 6) กลวิธีทางสังคม รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง

1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาความสอดคล้องและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.3 นำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านอีกครั้ง เพื่อพิจารณาประเมินคุณภาพและความเหมาะสม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item objective congruence) จากนั้นคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปมาใช้ได้ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินและปรับปรุงแล้วไปใช้ในการวิจัย

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา ลักษณะของแบบทดสอบ

วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาทางภาษา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ จัดทำเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 30 ข้อ 4 ตัวเลือก จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.3 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item objective congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67- 1.00

2.4 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดพิมพ์แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษมาแล้ว จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ด้วยสูตร KR-20 ของแบบวัดทักษะการอ่านได้ค่าเท่ากับ 0.752 และการเขียน ได้ค่าเท่ากับ 0.786

2.5 นำคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดทักษะการอ่านได้ค่าความยากง่ายแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.70 และค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.29-80 และการเขียน ได้ค่าความยากง่ายแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.66และค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.24-80

2.6 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ผ่านการคัดเลือกแล้วไปใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย

2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบการใช้ภาษาของข้อคำถามให้ครอบคลุมกับนิยามปฏิบัติการตัวแปรตามด้วยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดกับการใช้ภาษาของข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย (IOC: Index of item objective congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งหมดบัพเท่ากับ 0.67-1.00

3.4 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดพิมพ์แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ ที่ผ่านการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามาแล้ว จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990: 113) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

3.5 จัดทำแบบสอบถามเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับโรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2. ก่อนการดำเนินการวิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษาทั้งหมด 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษา ครบทั้ง 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง หลังเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง

5. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษา หลังการทดลองเสร็จสิ้นลง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษา

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษาโดยตรง ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษา

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษา แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	จำนวนข้อสอบ	การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t
การอ่าน	40	30	ก่อนเรียน	15.78	3.32	30.08*
			หลังเรียน	23.80	2.62	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 โดยหลังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษานักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 23.80$, S.D. = 2.62) สูงกว่าก่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 15.78$, S.D. = 3.32)

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	จำนวนข้อสอบ	การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t
การเขียน	40	30	ก่อนเรียน	13.63	2.26	38.11*
			หลังเรียน	23.20	1.99	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน 5 พบว่า ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 โดยหลังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษานักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 23.20$, S.D. = 1.99) สูงกว่าก่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 13.63$, S.D. = 2.26)

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

ความพึงพอใจของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรง				
1. จำคำศัพท์จากรูปภาพ	4.23	0.73	มาก	8
2. ใช้ปากกาเน้นข้อความ	4.50	0.60	มาก	3
3. จัดกลุ่มคำศัพท์	4.65	0.48	มากที่สุด	1
4. บันทึกคำศัพท์ในพจนานุกรมส่วนตัว	4.30	0.61	มาก	6
5. เขียนแผนผังสรุปใจความของเรื่อง	4.28	0.75	มาก	7
6. เรียงประโยคจากบัตรคำ	4.57	0.59	มากที่สุด	2
7. อ่านประโยคซ้ำ ๆ เพื่อดูรายละเอียด	4.45	0.71	มาก	4
8. ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคก่อนการฝึกเขียน	4.35	0.70	มาก	5
รวมเฉลี่ย	4.41	0.24	มาก	
กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม				
9. ฟังเพลงก่อนเริ่มบทเรียน	4.73	0.51	มากที่สุด	2
10. ฟังเพลงหลังเรียน	4.42	0.68	มาก	6
11. ได้รับรางวัลเมื่อใช้ภาษาถูกต้อง	4.60	0.59	มากที่สุด	3
12. ทำงานกลุ่ม	4.40	0.67	มาก	7
13. นั่งสมาธิก่อนเรียน	4.20	0.76	มาก	8
14. ประเมินตนเองในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง	4.45	0.71	มาก	5

ความพึงพอใจของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
15. พุดให้กำลังใจตนเอง	4.80	0.41	มากที่สุด	1
16. ดุคลิปตลก	4.53	0.60	มากที่สุด	4
รวมเฉลี่ย	4.51	0.22	มากที่สุด	
รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.47	0.16	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.16) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อกลวิธีทั้ง 2 กลวิธี พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.22) โดยมีความพึงพอใจในการพุดให้กำลังใจตนเอง ฟังเพลงก่อนเริ่มบทเรียน ได้รับรางวัลเมื่อใช้ภาษาถูกต้อง และดูคลิปตลก และใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรงในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.24) โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในการจัดกลุ่มคำศัพท์ และเรียงประโยคจากบัตรคำแสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมเป็นวิธีที่ช่วยให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดีขึ้น

การอภิปรายผล

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผนฯ ละ 2 ชั่วโมงขึ้น ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการเรียนรู้ภาษา 6 กลวิธี คือ 1) กลวิธีการจำ 2) กลวิธีด้านความรู้ ความเข้าใจ 3) กลวิธีการใช้วิธีการทดแทน 4) กลวิธีด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ 5) กลวิธีทางด้านจิตใจ และ 6) กลวิธีทางสังคม โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เพื่อฝึกทักษะการอ่านทางตรงสำหรับการอ่านเป็นกลวิธีการจำ กลวิธีด้านความรู้ ความเข้าใจ กลวิธี การใช้วิธีการทดแทน โดยเริ่มจากกิจกรรมการเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับ

ความรู้เดิม การจัดกลุ่ม การเขียนแผนผัง การใช้คำหลัก การใช้ภาพ การทบทวนโครงสร้างประโยค การเน้นข้อความให้เด่นชัด การวิเคราะห์ข้อความหรือคำศัพท์ต่างๆ การรวมคำและวลีต่างๆ ให้เป็นประโยค การเดาความหมายโดยใช้ตัวชี้แนะอื่นๆ และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ซึ่งเป็นกลวิธีทางด้านจิตใจ กลวิธีทางสังคม และกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยการชมเชยเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้กำลังใจตนเอง การให้รางวัลเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อนได้ หลังจากนั้นประเมินความก้าวหน้าในการเรียนภาษาของตนเอง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจง่าย สามารถทำแบบทดสอบได้ด้วยตนเอง เรื่องราวในแบบทดสอบเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจและใกล้เคียงกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goodman (1988 อ้างถึงใน ชนิกา วิชานนท์, 2560: 37) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการภาษาด้านการรับสารและเป็นกระบวนการภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งเริ่มต้นจากการที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายโดยการใช้ตัวอักษรและจบลงด้วยความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นมา มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดในกระบวนการอ่าน ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปของภาษา และผู้อ่านก็ถอดความภาษานั้นออกมาเป็นความคิด อีกทั้งสอดคล้องกับสุดาพร ลักษณ์ยนาวิน (2553: 50) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษว่าเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้มากที่สุดในการเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารและศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีมากมายในปัจจุบันและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พินิตนันท์ สุจินตวงษ์, นิธิดา อติภัทรนันท์ และนันทิยา แสงสิน (2561: 153) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากได้เรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผน ซึ่งครูผู้สอนจะนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไปใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนและทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อฝึกทักษะการเขียนทางตรง ประกอบด้วยกลวิธีการจำ และกลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ โดยเริ่มจากกิจกรรมการทบทวนคำศัพท์และโครงสร้าง การใช้ภาพ การฝึกตามระบบการเขียนอย่างมีแบบแผน การรวมคำและวลีต่างๆ ให้เป็นประโยค การเน้นข้อความให้เด่นชัด การจดบันทึก การสรุปความ และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ซึ่งเป็นกลวิธีทางด้านจิตใจ กลวิธีทางสังคม และกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยการชมเชยเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้กำลังใจตนเอง การให้รางวัลเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อนได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาดังกล่าวเป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติ และสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการเรียน จึงช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน มีการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และทำให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับพรสวรรค์ สีป้อ (2550) ได้กล่าวว่าการเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและเจตคติ ออกมาเป็นข้อความต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ และเข้าใจตรงกับเจตนาของผู้เขียน ดังนั้นการเขียนจึงไม่ใช่ความสามารถในการเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเลือกใช้คำที่เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่แทนมโนภาพและเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลายขั้นตอน เช่น การตั้งจุดประสงค์ การคิด การเรียบเรียง การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับข้อความ การร่าง การอ่าน การทบทวน เป็นต้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Oxford (1990: 1-8) ที่กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้เป็นการรู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้เร็วขึ้น

สนุกสนานขึ้น มั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น เรียนได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ดีขึ้นด้วย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดนันท์ สุจินตวงษ์ นิธิดา อติภัทรนันท์ และนันทิยา แสงสิน (2561: 153) ได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิค เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และอยู่ในระดับปานกลาง หลังจากการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิกา วิชานนท์ (2560) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อทฤษฎีทั้ง 2 ทฤษฎีพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมมากที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาทางตรง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนนำทฤษฎีการเรียนรู้ที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น มีความเพลิดเพลิน เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนเกิดประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ โดยเฉพาะทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมที่ผู้เรียนพึงพอใจในกิจกรรมการพูดให้กำลังใจตนเอง การฟังเพลงก่อนเริ่มบทเรียน การได้รับรางวัลเมื่อใช้ภาษาถูกต้อง ส่วนทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาทางตรงผู้เรียนพึงพอใจในกิจกรรมการจัดกลุ่มคำศัพท์ การเรียงประโยคจากบัตรคำ การใช้ปากกาเน้นข้อความ แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีต่างๆ เหล่านี้ครูผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอน โดยการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตน กล่าวคือ กล่าวแสดงออก ช่วยให้ผู้เรียนเกิด

ความเชื่อมั่นในตนเองและมีความพยายาม มากขึ้นมากกว่ากลวิธีการเรียนรู้ในแบบเดิมๆ อีกทั้งครูผู้สอนควรจะพูดคุย ซักถามผู้เรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความพึงพอใจเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะเรียน เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด และเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากรเรียนในสิ่งใหม่ๆ กล้าคิด กล้าทำ มีความพร้อมที่จะเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจทางบวก มีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเบญจวรรณ พงศ์มีฆวาน (2544: 2) กล่าวว่า ในด้านแนวการสอนภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้แนะแนวทางในการจัดกิจกรรมเริ่มการสอนไว้เป็นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเน้นหน้าที่ทางภาษา (Function) ของโครงสร้างต่างๆ ของภาษา เพื่อให้ได้ประโยชน์ในการสื่อความหมายในแต่ละสถานการณ์ เน้นนักเรียนให้เป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากขึ้นในการฝึกจะใช้กิจกรรมต่างๆ หลากหลายชนิดเข้ามาช่วยในการดำเนินการสอน จะเน้นกิจกรรมกลุ่ม เพราะจะทำให้ให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น นักเรียนจะภูมิใจที่ตนเองสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้บ้าง ทำให้ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น อีกทั้งบรรเทา กิตติศักดิ์ (2543 : 20) กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนในเตรียมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียน จูงใจ เสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงความพึงพอใจ คิววิพากษ์วิจารณ์คิดแก้ปัญหาด้วยกระบวนการต่างๆ และการคิดสร้างสรรค์ เอาใจใส่และช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด ประเมินปรับปรุงตนเอง แลกเปลี่ยนความพึงพอใจ ประสบการณ์ความรู้ภายในกลุ่ม ใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ และจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์ชีวิตจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเนตร ใจชัยภูมิ (2559) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาส่งผลดีต่อนักเรียนทั้งในด้านความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำไปใช้ฝึกผู้เรียนในทักษะอื่นๆ เช่น พัฒนาความสามารถทางการฟัง การพูด

2. ครูผู้สอนควรมีบทบาทในทุกขั้นตอน ไม่ควรปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพียงลำพัง คอยชี้แนะหรืออธิบายช่วยเหลือผู้เรียนอย่างทั่วถึง และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ได้แสดงออกหรือได้สื่อสารกับเพื่อนๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน ซึ่งจะส่งผลที่ดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. การนำกลวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน และส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ครูผู้สอนที่จะนำกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาไปใช้ต้องจัดเตรียมเนื้อหา สื่อ อุปกรณ์ และกิจกรรมที่ใกล้ตัวผู้เรียน ให้เหมาะสมกับเวลา และจำนวนของผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

เกரியงค์กี้ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). **การคิดเชิงมนทัศน์.** กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.

ชนิกา วิชานนท์. (2560). **การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC.**

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ณิธิดา ตันติปิยพจน์. (2559). **สภาพปัญหา และความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่ม**

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราษฎร์นุกุล)
อำเภอเมือง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุตรดิตถ์.

ดวงเนตร ใจชัยภูมิ. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบ
ฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

บรรเทา กิตติศักดิ์. (2543). โรงเรียนชุมชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บังอร หล่อวิริยากุล. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความ
รับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้
กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา (Language learning Strategies) กับการสอนตาม
คู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บันลือ พลฤกษ์วัน. (2552). มิติใหม่ในการสอนการอ่าน. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.

เบญจวรรณ พงศ์มีฆวาน. (2544). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการ
พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเจ็ดยอด อำเภอเมืองใหม่.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พนิตนันท์ สุจินตวงษ์ นิธิตา อติภัทรนันท์ และนนธิยา แสงสิน. (2561, กรกฎาคม-ธันวาคม).

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิค
เชียงใหม่. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ,
8(15), 153-166.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สุตยอวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การเรียนรู้ของครูยุคใหม่.

กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

พันธ์ทิพย์ อัญเกียรติ. (2543, กรกฎาคม-ธันวาคม). การส่งเสริมอัจฉริยภาพของเด็กไทย.

วารสาร สสวท, 28(110), 14-17.

- ภูติพิท จุลโพธิ์. (2551). การสอนโดยใช้กลวิธีปฏิบัติสัมพันธ์ร่วมกับการสอนออนไลน์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความสามารถในการเขียนสรุปความและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลดดาวรรณ ฝาระมี. (2553, ฉบับพิเศษ). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยโครงการ. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา, 4(5), 146-152.
- วริษา จันทร์ลี. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2560). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติพื้นฐาน (O-NET).สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2560, จาก<http://www.niets.or.th/th/catalog/view/2989>.
- สมุทร เข็นเขาวนิช. (2551). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุดาพร ลักขณียนาวิน. (2553). การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*(5th ed). New York: Harper & Row.
- Olshain, E. (1991). *Functional Tasks for Mastering the Mechanics of Writing and Going Just Beyond*. New York: Newbury House.
- Woolfolk, A.E. (1985). *Educational Psychology*. Toronto: Allyn & Bacon.